

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA DELS SANTS JUST I PASTOR

Sant Just Desvern, 11 de Maig de 2014. Nº 19

ELS RICS CADA COP MÉS RICS I ELS POBRES CADA COP MÉS POBRES

¿Quines conseqüències socials té el creixement de la desigualtat? L'extrema concentració de la riquesa –comenta un document elaborat per Oxfam - posa en perill el creixement econòmic de molts països, posa en risc la reducció de la pobresa, afecta l'estabilitat social i comporta una amenaça per a la seguretat mundial. Alhora, les elits més riques han segrestat el poder polític i estableixen regles econòmiques en benefici propi.

La gran distància entre rics i pobres no és una dada neutra de la vida social, sinó que comporta una violència latent o patent, amb connotacions ètiques i de justícia importants. Els desequilibris es donen també per la manca d'educació i d'atenció mèdica en països pobres i en sectors de població més desfavorits, cosa que els fa menys dinàmics de cara al seu desenvolupament.

El Papa remarca que la conseqüència del joc de la competitivitat i de la llei del més fort, en el que el poderós es menja el més feble, és l'exclusió i la marginació de grans masses de la població, sense treball, sense horitzons, sense sortida. Rere aquest fet s'amaga una concepció errònia de l'ésser humà que el redueix a un bé de consum, que pot ser usat i després llençat. Tot plegat "ha donat inici a la cultura del *descart* que, a més, es promou". Els exclosos són ara rebuigs, *sobrants* (EG53). S'expandeix la "globalització de la indiferència", en la què ens "tornem incapaços de compadir-

nos del clam dels altres; ja no plorem davant el drama dels altres ni ens interessa cuidar-los, com si tot fos una responsabilitat aliena, que no ens incumbeix(EG54).

¿Què ha passat i com s'ha arribat fins aquí? Es pregunta el bisbe de Roma. I respon: "La cultura del benestar ens anestesia" i, al mateix

temps l'economia ha perdut el seu veritable rumb i horitzó, en mancar-li la dimensió ètica, que ha estat substituïda pel "fetitxisme del diner i per la dictadura de l'economia sense rostre i sense un objectiu veritablement humà".....

Sempre, però, les grans diferències comporten una violència intrínseca. De fet, afirma Francesc, "fins que no es reverteixin l'exclusió i la desigualtat dins d'una societat i entre els diversos pobles, no serà possible eradicar la violència". La violència apareix per un doble motiu: per la reacció dels exclosos del sistema i perquè les mateixes desigualtats tan excessives palesen l'existència d'un sistema social i econòmic injust en la seva arrel. El mal consentit "tendeix a expandir la seva potència danyosa i a soscavar silenciosament les bases de qualsevol sistema polític i social" (EG59). El consumisme desenfrenat unit a la desigualtat és doblement danyós pel teixit social i cap recurs a la repressió violenta no pot donar-hi resposta. És més, enlloc d'aportar-hi solucions, crea conflictes nous i pitjors" (EG60).

¿Què cal fer? Per posar remei a tantes desigualtats, caldrà, entre d'altres mesures, aturar els paradisos fiscals, regular els mercats financers, impostos progressius sobre la riquesa, pagar els salaris adients i dignes dels treballadors. Amb això, però, no n'hi ha prou.

Cal una nova comprensió de l'ésser humà, que posi en el centre de la vida econòmica i social la *fraternitat* com a criteri de comportament; com diu el Papa, l'amor i la fraternitat, ens fa semblants, crea igualtat, enderroca els murs i les distàncies. Aquest és el veritable camí a fressar.

(D'un article de Mn. Joan Costa. Revista "El Radar social")

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Jn 10, 1-10

En las comunidades cristianas necesitamos vivir una experiencia nueva de Jesús reavivando nuestra relación con él. Ponerlo decididamente en el

*centro de nuestra vida. Pasar **de un Jesús confesado de manera rutinaria a un Jesús acogido vitalmente**. El evangelio de Juan hace algunas sugerencias importantes al hablar de la relación de las ovejas con su Pastor.*

*Lo primero es “**escuchar su voz**” en toda su frescura y originalidad. No con fundirla con el respeto a las tradiciones ni con la novedad de las modas. No dejarnos distraer ni aturdir por otras voces extrañas que, aunque se escuchen en el interior de la Iglesia, no comunican su Buena Noticia.*

*Es importante sentirnos llamados por Jesús “**por nuestro nombre**”. Dejarnos atraer por él personalmente. Descubrir poco a poco, y cada vez con más alegría, que nadie responde como él a nuestras preguntas más decisivas, nuestros anhelos más profundos y nuestras necesidades últimas.*

*Es decisivo “**seguir**” a Jesús. La fe cristiana no consiste en creer cosas sobre Jesús, sino en creerle a él: vivir confiando en su persona. Inspirarnos en su estilo de vida para orientar nuestra propia existencia con lucidez y responsabilidad.*

*Es vital caminar teniendo a Jesús “**delante de nosotros**”. **No hacer el recorrido de nuestra vida en solitario**. Experimentar en algún momento, aunque sea de manera torpe, que es posible vivir la vida desde su raíz: desde ese Dios que se nos ofrece en Jesús, más humano, más amigo, más cercano y salvador que todas nuestras teorías.*

Esta relación viva con Jesús no nace en nosotros de manera automática. Se va despertando en nuestro interior de forma frágil y humilde. Al comienzo, es casi solo un deseo. Por lo general, crece rodeada de dudas, interrogantes y resistencias. Pero, no sé cómo, llega un momento en el que el contacto con Jesús empieza a marcar decisivamente nuestra vida.

Estoy convencido de que el futuro de la fe entre nosotros se está decidiendo, en buena parte, en la conciencia de quienes en estos momentos nos sentimos cristianos. Ahora mismo, la fe se está reavivando o se va extinguiendo en nuestras parroquias y comunidades, en el corazón de los sacerdotes y fieles que las formamos.

*La increencia empieza a penetrar en nosotros desde el mismo momento en que nuestra relación con Jesús pierde fuerza, o queda adormecida por la rutina, la indiferencia y la despreocupación. Por eso, el Papa Francisco ha reconocido que “**necesitamos crear espacios motivadores y sanadores... lugares donde regenerar la fe en Jesús**”. Hemos de escuchar su llamada.”*

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA:

DISSABTE: 10	20h.	Joaquima Bofill.
DIUMENGE:11	11h. 13h.	Pedro Ubeda; Maria-Salomé, Laura i Consuelo Tamayo-Rodríguez; Júlia Castro Moreano.
DILLUNS:12	20h.	
DIMARTS:13	20h.	Manel Fajardo; Maria Companys i fills.
DIMECRES:14	20h.	
DIJOUS:15	20h.	Montserrat Prat Pi (2on aniv.)
DIVENDRES:16	20h.	Zoila García Muñoz (Funeral)
DISSABTE:17	20h.	
DIUMENGE:18	11h . 13h.	difunts família Junquera-Ezquerria.

REUNIONS :

DIVENDRES dia 16, a les 21h. Consell Pastoral.

BAPTISMES

Aquest dissabte han rebut el baptisme: Unai Sánchez Sánchez, Marc Olivella Jeremias , Macarena Lozano Anoro, Núria Fernández Franco, Unai Llansana Ramírez, Blanca Sanz Rodríguez. Donem-ne gràcies a Déu.

PRIMERES COMUNIONS

El dissabte vinent, a les 11h, un grup d'infants de la catequesi de la parròquia participarà per primera vegada de l'eucaristia. Éssent amics de Jesús, esperem que perseverin en el camí que han après en la catequesi i que els seus pares els acompanyin.

Altres grups ho faran el dissabte 24 i el diumenge 25 a les 13h.

CONDOL:

El donem als familiars de Filomena Santiso Balea i Maria Montserrat Garcia Llop. Que descansin en la pau de Déu
